

Szerkesztőség
és
kiadóhivatal:

Jászberény, III. ker.
Szentháromság-tér 3.
hova a lap szellemi
részét illető közlemé-
nyek, valamint az elő-
fizetési és hirdetési
díjak küldődik.

JÁSZ UJSÁG

KÖZGAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI LAP.

Előfizetési ár

helyben:

Egész évre 8 — K
Félévre 4 — K
Negyedévre 2 — K

vidéken:

Egész évre 9 — K
Félévre 4.50 K
Negyedévre 2.50 K

Egyes szám ára
10 fillér.

Felétős szerkesztő:
BELEZNYAI LASZLÓ.

Megjelenik vasárnap és csütörtök
reggel.

Laptulajdonos:
DARÁNYI FERENC.

Kulturtörékvések.

Helyi érdekű dolgokról lenne szó. — A mi városunk bizony sok tekintetben el van maradvva a kortól. — Város fejlesztési mozgalomról a legújabb időkig szólni sem lehetett; s ami e tekintetben történt, az a legutóbbi idők vívmánya. — Most, hogy a város egy kis pénzhez jutott, talán valóra is válnak a tervek, melyek némileg kiemelnek városunkat az alföldi poros — sáros városok átlagából. — De föltéve, hogy ez megtörténik, még nem lesz elég. Utóvégre is az ember nemesebb, szellemi élvezetek után is vágyódik, s egy város költségvetésében kell, hogy jelentős részt foglaljanak el azok a tételtek, amelyek e kívánások kielégítését célzó intézményeket támogatják. — S ezen a téren pedig valóban sok a kívánni való. Egyetlen városi kulturintézményünk a múzeum, de hát ez is oly állapotban van, hogy jobb, ha most nem mutogatják. — Pedig

volna ott elég érdemes látni való. — Ami ezenkívül kulturális mozgalom van, az mind máshonnan indul és indult ki. — A gimnázium tanárai szoktak évenként szanadiceum előadásokat tartani, sajnos, gyér érdeklődés mellett. — Még máshol még belépőjeggyel is alig tud az ember ilyen előadásokra bejutni, nálunk még ingyen sem nagyon kell a publikumnak.

A legújabb mozgalom, a népmívelési mozgalom is a részvétlenség miatt fél — ügylátszik — a feledés tengerébe.

Néhány telkes zenebarát, áldozatos, fáradságot nem kímélve, lehoz városunkba fővárosi művészeket; ez sem keltett olyan érdeklődést, aminőt megérdemelt volna.

Hol vagyunk még az állandó színházról? Pedig ha panaszkodunk a néha idevetődő színtársulatok gyengesége miatt, annak nagyrészt

ez a körülmény az oka, hogy nincs színházunk. — Mit csinálna nálunk, hol helyezkeenek el egy jól szervezett, saját zenekarral bíró színtársulat. — Nem is szölok arra, hogy sokáig, nem időzhetne nálunk, mert kifogyna az operettekből. Mert a közönséget nagyrészt nálunk az érdeklí.

Az ország sok városában rendeznek a festőművészek vendorkiállításokat, s mindent meglehetősen sikerrel. Vajjon nálunk nem elkelne e ilyesmi?

Azért tehát, bár egyelőre ezek az óhajok pium desideriumok, ne feledkezzünk meg végképen róluk, s s alkalomadtán igyekezzünk, bár részletekben is, a város fejlesztésében ezekre is kiterjeszkedni, mert a közönség sem csinálhat mindent saját erejéből. A közönséget pedig nevelni kell e kulturális törekvések megértésére és támogatására. Ez a

TÁRCA.

A rozsmaring.

— Irta: Bodnár Gáspár. —

I.

Szeretem a virágot. Mint a hogyan a magyar nép szokja mondani: „kegyetlen szeretem”.

De a rozsmaringot valami megmagyarázhatatlan, valami emlekezetes gyöngédséggel rajongom körül.

Csodálatosan egyszerű pedig — ez a rozsmaring. De talán éppen ezért vonzó. És régi, ősi, talán épen azért vesszük körül kegyelettel, szeretettel, gyöngédséggel.

Az én iró-szobámban egy büszke pálmával szemben áll szerényen egy nagy hatalmas rozsmaring.

Nagy becsben tartom. Ugy vigyázok reá, mint a két szememre. Nem csak azért, mert ilyen tö rozsmaring valóban csodás jelenség, hanem azért is, mert kedvesen meglátó története van.

... Egyszer, nem is olyan régen, kirkakat előt mentem el. A nagy, tágas kirkakat üres volt. Csak egy hatalmas tövű rozsmaring állt benne. A cserépön papír szelet függött. Rajta e szavak:

— Eladó

A nagy, hatalmas rozsmaring, magas, terebélyes, gazdag növést rozsmaring megállit utamba. És szegyet át a fejembe. Meg a szívem közepébe

Egyszerre, egy pillanat alatt felszabadul tudatomba minden képzet. Minden gondolat. Lelkemben minden érzés, a mi ehhez a virághoz fűződik. Szinte rajzik, szinte hullámzik minde, a mit róla tudok, a mit róla a nép költészetében hallottam, a nép ajkáról, nem csak kis könyvembe, de szívembe is megjegyeztem

— Megveszem azt a virágot, szólotam a kereskedőnek

— Tessék

És kifejtetem igen szerény árat alkuvás nélkül

Már hónapok óta az én írószobámban ott a nagy, a gazdag tövű rozsmaring

lakása, mikor egy öreg, kifli alakú, görbült anyoka lép be hozzá.

Megáll, szinte döbbenettel veti búcsúra készülő tekintetét. Aztán napsárga száll rancos ábrázatára. És, nevet, boldogságos nevetéssel, mint a gyermek.

Szinte megdöntenem, hogy talán bizony bomlott cinejű öreg áll előttem.

— Az én rozsmaringom, sóhajtott fel mélységes érzéssel.

— Az én rozsmaringom, igazított ki csodálkozással.

— De az gyém volt. Az én hű, az én kedves rozsmaringom. Ott fakadt az első töve meg leánykoromban. Hogy vigyáztam, hogy öröködem reája. Nehogy töve szakadjon. Nem is szakadt. Még abból a töből való. Az anyámék kertjéből.

Aztán sirt egy vrszet az öreg. Nagy nehéz könyek potyogtak le szeméből. És keservesen töröltette azokat, rancos kezével. A sirt csendben bizonyosan egész kis döttörött — viharzott öreg lelkeben. Az egyszerű, szegény virág asszony lelkében. Iszen minden szívnek van története. Min-

munka pedig, ha nehéz is, de nem lesz eredménytelen, s akkor városunk méltán foglalhat helyet a többi művelt vidéki városok sorában.

Farsang.

Vizkereszt ünnepe elmúlt, Karnevál herceg uralkodása megkezdődött, hogy két hónap múlva újra véget érjen. Most még Ötömsége üde, szeme élénk, csillog, vigán tekint végig hódoló népén, a matrikulát készen tartja, reménykedve, hogy még tiszta lapjain sütni fogja beinni azok neveit, kiket az ő uralmának ideje összeboronált; megrázza csörgőspájkáit s megnyitja a mulatságok sorozatát. Vajjon uralkodása végén is ily vidám lesz-e, a jövő tika. Hogy ma már a farsang nem oly vidám, oly kedélyes, mint hajdan, az régi dolog. Regebben azok kik a mulatságok összejöttek, a siker, a jól mulatás rendszeren teljesülő reményével mentek a bálba, ma már az az anyagi gond miatt sem biztos. Azután nem is volt a farsangon annyi nyilvános bál, mint manapság inkább egyes ur családoknál találkoztak és táncoltak át egy-egy éjszakát, s hushagyó kedden éjfélkor vége szakadt minden mulatságnak, táncnak. Ma? Nézzük csak meg a lóvárosi lapokat! Ma már a bőjtöre ugyanannyi mulatság jut, mint a farsangra. Aztán egyebeként is mástaja mulatságok voltak azok. Összejötték hogy mulassanak. Ma már mindenféle címen, mindig bizonyos célra rendeznek mulatságot, hogy indokola legyenek a gyakran magas belépődíjak, s ritka bál meghívó az, melyen hiányzik, hogy „felléptetése köszönettel fogadtának” Hát hiszen helyes gondolat, hogy amikor mulatunk; egyuttal fogjuk le adónkat azok lártát is, kiknek semmi okuk sincs a mulatásra, s ez az egy órák a szomorúkodásra s ezen okok közül az ezeregyedik az, hogy nyomorral küzdenek. De vajjon menayi jut a jövedelemből ezeknek? Bizony édeskevs. Hogy miért, az is világos. Ma már

az emberek, ha rászánják magukat, hogy egy mulatságra emennek, szívesen veszik ha látnak is, hallanak is egyet mást, meglóbb táncolnak. Ezért — átlag véve — nagyobb sikerre számíthat az olyan mulatság mely több élvezetet ígér, s néha nyújt is a közönségnek a pusztá táncnál. Ezért aztán egyik mulatság igyekezik a másikat felülni, kivált vidéki városban, hol majdnem minden mulatság ugyanegy közönségre támaszkodik. Ez a lefőzés persze olyan költségekkel jár, hogy a jövedelem nagy részét ezeknek a fedezésére emészt fel, s így bizony kevés marad a jötekmény-célra. Sőt szép ha a mulatság deficittel nem végződik. Azután a közönségnek is jóval többre kerül, mint hajdan. Egy bál költsége között a család költségvetésében talán még a legkisebb tétel a belépési díj. Hanem ott van a sok melékes kiadás, melyet a bál magaval hoz. S míg a lány valódi, vagy feltett vidámsággal repül tova táncosa karján, a papa boros homlokka számítgatja, hogy hol hozza be a költséget magát a bál okozott igen, mert aki vagyoni tekintetben teletitkelt, az a méltóságos urnak akar látszani, a méltóságos ur meg legalább is aeregne. De hát elmaradni nem szabad a többitől, mert megszólják. Így aztán sokba kerül a mulatság. Különböz ez oly sokat emelegetett és annyira ismert dolgot, hogy kár volna tovább feszegetni.

Más kérdés természet, hogy megéri-e a költséget a mulatság? Igen is, meg nem is. Azoknak, kik csak mulatni akarnak a bálban, legtöbbször megéri, mert hála Istennek van még elég szép és kedves lány, s akad fiatal ember, kinek lábát nem bántja a kőszvény s lelkét az igaz, vagy affektált blazírtság. Azoknak a családapáknak azonban, kik még abban a hitben viszik lányukat a bálba, hogy talán ott kötnek oly ismeretséget, mely aztán halálig tart és melyet az anyakönyvezető nemléseit, azoknak nem. Elég arra a körölményre utalnom hogy az aglegények száma folyton gyarapszik.

— Ugy-e megbecsül. És megírja, hogy az enyém volt. A mi keztünkben született. Az én leányos ablakomba nőtt. Telen-nyáron a mi házunkban zöldelt.

— Hát honnan tudja, hogy én írok is?

— Az öreg gyermekek naivsággal mosolygott...

— Iszen olvasson. A jó szomszéd ur adja ide a Téli Estéket. Olvasson.

— Szép, szép, hogy még mindig olvas. Hanem kérek egyet, néle! Kettő lesz belőle. Tud-e még szép nőtáit a rozsmaringó!

— Tudok-e? Oh, tudok-e, sőhajott ismét az öreg. Hát hogy ne tudnék, még én is dalolom ha kell. Pedig már hallom a tulivág patkáról az angolok énekét. Az angolok karácsonyi énekét... De azért még én is dalolok.

— Jó, van öreg. Holnap jőjön el ilyen tályon és beszéljen, daloljon nekem a rozsmaringó!

— Értem, könyörgöm alásan.

Aztán meg aránylag több házassággal végtető ismerettség szövődik másból, mint a bálban.

Pedig talán sehol sem igyekeznek a hőlygek inkább hódítani szépségükkel, mint a bálban. Ez pedig, mivel a drágák is többet mutat értékes keretben, nagy költséggel jár. — Igar hogy van is eredmény, de csak a komoly szándék határáig. Ott már elől az élet a maga tized számadataival, s kérélfelhetlen logikával bizonyítja hogy egy embernek való jövedelemből kettő bajosan él meg —, s itt megláthat a gavalér.

Igy aztán a remények nem válnak valóra.

Akkor pedig minek a nagy flanc? Mulatni egyszerűbben is lehet s így kevesebb tereffel is jár. A komoly szándékú gavalér pedig így is rááll arra, ki az élet meletje rendelt. Sőt talán még jobban. — Ezért hát a mulatságoknál nagyobb egyszerűséget, és kisebb versengést kértünk.

Akkor aztán a jötekmény célokra is több jut, s a családi pénztár sem fog farsang végén Magyarországhoz hasonlóan a tatár járás utána.

K.

HIVATALOS RÉSZ

— A népszámlálást városunkban már befejezték, s most folyik az adatok összecsalítása. Milyelt a pontos adatok kezünkben lesznek, közölni fogjuk.

— A vármegye alispánjának jubileuma. Mint múlt számunkban jeleztek I. hó 6-án ünnepezte a vármegye dr. Benkó Albert alispán egyvredszádos vármegye működésének évfordulóját. A jubileum lefojásáról a következőket jelentjük:

A vármegyei tisztviselői nevében dr. Kury Albert főjegyző üdvözölte az alispánt mint olyan férhat, kik nem tett szűkve az a irodai hivatalos munka, hanem egyéni kiválóságánál fogva minden tőle eljárt s nevet ismertte és becsülte tette.

Az alispán megköszönte a tisztviselő üdvözölést, kikhez őt nem pusztán a hivatali kötelesség, hanem a bajtársi rokonszeny is fűz. Ezen éreztől vezelve igyekezi hgy ezt a viszonyt továbbira is ápolni és fenntartani. Ezután következtek a már említett üdvözölések, majd az ünnepi ebéd és vacsora, melyen számos leköszöntő hangzott el úgy az ünnepeltre mint kedves nejeire. Az esti összejövetelt kedélyes hangulatban csak hajnalban ért véget.

IRODALOM.

Az Egyházi Közlöny (szerkesztő Geregy József) XXIII. évi. I. számának tartalma.

Vezetők: Hanay Ferenc dr. In specie aeternitatis. — Olvasmányhoz. — Egyetemes egyház: X. Plus karácsonya. — Karácsonyi ünnepek és újév a Vatikánban. — A pápai hullák új formulá. — A vatikáni portugáli követ a pápa előtt. — Miksa

den szívnek van emlékezete. Bucsuzó története.

— Bekopogtatott a szegénység. Gyámoltalan özvegy asszonyok ellensége A szükség. A nyomor. Elcipeltem hát tárdant, nehezen a kereskedőhöz. Megkérttem. Adja el. Az ur vette meg. Az én játékos rozsmaringomat. Csakhogy az ur vette meg.

— Örül hogy nekem jutott?

— Nagyon örülök, kegyetlenül örülök. És az öregnek ugy reszketett sorvadó, muló teste. Bucsura készülő lelke.

— Miért örül? Ha szabad tudnom, jó néneke.

— Miér? Miér, azért, felelte szaporán. Ezér mer itt megbecsülök. Szeretik. Ugy-e?

— És ráncos, reszkető kezével megragadta az én kezemet.

Hidig volt a kéz, mint a halott keze. De éreztem azért, hogy élnek a keze. A vér még lüktetett ereiben. Mintha meg egyszer, talán utoljára szókott volna össze minden lüktetése.

herceg ügyének epilogusa. — Miért nem lesz az idén konzisztórium? — A bécsi nuncius távozása. — A Duchesse after vége — Kie legyen a francia ifjuság? Egy radikális képviselő a kongregáció ellen. — A forradalmi köztársaság csúdjé. — A pápa levele a spanyol episkopushoz. — A romániai zsidók esküje. — Az Országos Pázmány-Egyesület védőfőirója. — A jubiléum „Religió”. Liturgiá: (TS) Megerősítés olaja. — Egyházi arcképek: Kohl Medárd dr. Képpel. — Rudnay Alajos Pórhátsza. — Báró Kaas Ivor †. — Főpásztorai körlevelek: Mailáth püspök a katolikus Növédő egyesület és a család-otthonok érdekében. — Örökimádás az esztergomi egyházmegyében. Idegenek egyházmegyei papok prédikálási joga. — A köztársasági erdők eladási joga. — A hitoktatás ellenőrzése naplóból. Iradalom: Némethy Ernő, Kozári Gyula, Emberi okmányok a Tegnapi Ma és Holnap iradalmából. — PF. Mihályi Ákos dr. Egyházi beszédek. — Közgazdaság. — Személyi hírek, apróságok, változások. — Szerkesztői üzenetek. — Memento. — Hirdetések.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VIII. Budapest, Esterházy-utca 15 sz

UJDONSÁGOK.

A Nőegylet estélye.

Kedves gondolatot valószínűleg a Nőegylet, midőn árvái javára a gyermekkel rendezett estélyt, A gondolat új és meglepő, mert míg felnőtt dilettánsokat sokszor kénszerítetten hallgat végig, s hozzá meg jó képet is vág az ember a mincsekné igényei. Annál kellemesebben esik aztán, ha gyönyörködhet a gyermekek produkcióiban, mint ea a tegnapi esti estélyen történt.

A közönség is méltányolta a Nőegylet törekvéseit és szép számmal töltötte meg a Lehel nagytérmet. Annyi szép lányt és asszonyt, mint akkor, egyébkor ritkán lát együtt az ember.

Az estély Karády Győző főgimn. tanár rendkívül kedves és szellemes prólogusával kezdődött, melyet Neumann Laci adott elő. Poldini E. daljátéka következtet ezután: a Csapkerécska. És itt valóban átlagban felült produkáltak a lányok. Mindnyájan ügyesen, csak nem lámpaláz nélkül mozgottak és énekeltek a színpadon úgy hogy csak elismerés illeti őket. Azonban legüzelesebb volt közöttük még is a herceg személyestője. Takácsy Andrea, ki csaknem otthonosan mozgott a színpadon s kedves játékával, kellemes hangjával nagyon megérdemelte a közönség tapsait. Ügyes és kedves volt partnere Weisz Vera is (Csapkerécska) nemkülönben a két másik főbb szereplő is: Bathó Klárka és Fecske Csörike. Egyébként csak ismétléjük, hogy mindnyájan kedvesen és szépen játszottak.

Mikor a függöny ismét szétmúlt. Neuberger Berci és Neumann Laci zongora száma következett. Egy négykezes játszo-

tak, s a közönség az ő ügyes játékukat is megtapsolta.

Végül Weisz Vera és Mulhoray Blanka adtak elő néhány táncot. Hogy mily kedvesen, s hogy mennyire tetszettek a közönségnek, legjobban bizonyítja az a körülmény, hogy táncukat meg kellett ismételnük, mert a közönség addig nem eresztette el őket a színpadról.

Ezután szétördítik a székeket s kezdődött a tánc, mely kitűnő kedvben hajnalig tartott.

Igy festett maga az estély. De hogy így sikerült, azért nem vitatkozni, annak csak a rendezők a megmondhatói, kik nap után fáradtak már hetek óta a daljáték betanításával, az utolsó napokban pedig szinte képzhetetlen munkát végeztek, diszittettek, s csak közben közben akadt idejük saját ügyeik elintézésére.

A föltétlen elismerés és dicséret illeti ezért őket mégpedig névszerint különösen dr. Firicky Jánosné, Molár sándorné, Koller Imréné örökök és dr. Firicky Jánost ki a karmester mellett és sokszor halálán feladatát töltötte be a daljáték betanításánál és előadásánál.

— **Báró Fejérváry gratulációja.** Fejérváry Géza báró győalagsági tábornok, testőrkapitány Jászberényi díszpolgára az újv alkalmával igen meglepőleg felelőben ödvözölte városunk egyik öreg 48-as harcosát: pusztai Bathó János bátyánkat, aki ezen előkelő helyről tett ödvözlést kétségkívül kedves emlékek közé fogja sorozni.

— **Hangverseny.** A helybeli zenekedvelő társaság állat most szombaton f. hó 14-én a Lehel-szálló dísztermében rendezendő második hangversenynek költségkivétel szenczió számba menő művet darabját lesz a Valbauer Kerpely vonos nyertes, melyről ugyanis a legutóbbi fellépések alkalmából a fővárosi lapok kritikái valóságos elragadtatással szólnak és csodás dolgokat regélnek. Városunk igazi művelőzetet szerető közönsége így előre láthatólag megfogja ragadni az alkalmat arra nézve, hogy az országzszerre elismert művészi produkciót saját otthonában élvezhesse.

— **A Kath. Kör estélye.** A kath. kör vigalmi bizottsága elhatározta, hogy február 18-án ismét rendez a tavalyhoz hasonló érdekes mulattató farsangi estélyt. — Remélhetőleg hasonló sikere is lesz.

— **Kinevezés.** A király dr. Török Lajos szolnoki kir. járásbírósjág albirót járásbíróvá nevezte ki.

— **Színház Szolnokon.** Boldog Szolnok! Nemskára állandó köszínházat kap. — Mint értesültünk, f. hó 9-én a főispán emléke alatt már az építési tervek fölött döntöttek.

— **Gyászhir.** Elszomorító gyászsejt híret közli a szerkesztőségünknek kassáról érkezett nekrológ. A jászársadalomnak egy igen ismert urója: Pethes Pálné szül. Wéinger Ilona halt el ott f. hó 8-án rövid testi, de igen hosszú gyötrelmes lelki szenvedés után élete 60-ik évében. Az előelőle úri család az utóbbi időkben ért sűrű csapások az ugys sokat szenvedett urnát megöröközte s most szerető jó fia Pethes Gyula kassai kir. tanfelügyelői tollnok lapunk felvidéki munkatársa és egyetlen leánya Pethes Boske gyámoltól karjai között letette az élet kirozó nyugtalanságát s a szenvedők jó Istenének vigasztaló világába tért megpillenni. Az igazi részvét

könyvéje csodul ki szemünkől amidőn a messze távolban elköböző utolsó boldog utóhátr a gyászoló családdal mi is imádkozunk.

— **Öngyilkos katona.** Soós Lajos tartaléki áll. szekeresszkatona öngyilkossá lett a kaszánya félreeső helyén felkaszaltotta magát.

— **Betérés.** Karcagon Varga Imre ottani lakos kamráját állukcsal felnyitották és minden elemehetőt elvették.

— **Megfagytott a hóvihárban.** Mig mi imádkozunk egy kis hidegért, úgy lát-szik másfél kicsit sok is van belőle. — E hó napján Püspökötány mellett tanyáról Puspökötányra igyekvőket Fazekas Sándorné. — Utközben a hóvihár lepte meg s reggelre megfagyva találták az uton.

— **Kutyák alkonya.** Belügyminiszterünk új és szigorú szabályrendeletet bocsátott ki kutyáink tárgyában. A statisztikai adatokból szomoruan győződött meg arról, hogy Európában, hazánkban van a legtöbb veszett eb marási eset s ezt onnan magyarázza, hogy a hatóságok meg-csúszó rendeleteit nem hajfakták végre kellő szigorral. Ezentúl senki sem fog tarthatni tanyájában vagy házában. 5-6 kutyát, mert az ára igen borsos. lesz. Minden házhoz kutyáért 8 koronát kell fizetni, a többi luxus kutya számban fog menni, melynek minden drbjáért 12 korona lesz a díj. Úgy gondoljuk, hogy rendőrről, illetve csendőrségnek kellő szigorral fogja fogantatósítani a miniszter rendeletét. Ránk nevez-nyongon ödvös lesz e rendelet, mert a tanyák között annyira elszaporodtak a kőbor kutyák, hogy még fegyverrel is veszélyes a közlekedés.

Eladók:

VI. kerületben a Rakóczi-aton 19 és 23 számú házak. Kishegyen szülő épületekkel. A vashtadn a holt Zagyvadatnak egy szép dóló. Bövebb megvaludható a kiadóhivatálnal Jászberény.

Német nyelvtanítás.

Perjekt német nyelvtanítás elfogadatlak tanítványok. Jászber ny IV-ker. Liniom-u. 8 szám alatt.

Egy úri lakás, a főtér közvetlen közelében

eladó.

Bövebbet a kiadóhivatálnal.

Könyvkötő-tanuló

lapunk nyomdájában azonnal felvétetik

Értesítés.

Értesítem a t. közönséget, hogy

lakatosműhelyemet

egy új

forrasztógéppel

szereltem fel. Minden a szakmába vágó munkát **gyorsan és pontosan** végzek. Így elfogadok:

hűvös öntvények törött alkatrészek, géprészek, — sárga vagy vörös rézmun-
kák — összerasztását, **kazánrepedés** kijávitását, **kazáncsövek** kiföldését, tovább-
bá **vető- és szántógépek** ré-
szereinek összerasztását s
ilyenek teljes kijávitását.

Ilyenmő munkáimat árajánlati-
tál szívesen szokták.

Tisztelettel!

Siha István

lakatos, Jászberény, Hátér-u. 29

PÁRTOLJUK

a kat. sajtóegyesületet!

Az egyesület célja a kat. napi sajtót és jóírány iradalmát föl-
lendíteni, versenyképessé tenni és
a legszélesebb körben elterjesz-
teni. E végből szellemi és anyagi
erőket mozgósít, a kat. tár-
sadalomát szervezi és egy **nagy**
sajtóalap létesítésére törekszik.

Tagja lehet minden keresztény
férfi vagy nő — **a rendes** tag
félévenként legalább 1 K (vagyis
egész évré 2 K) tagdíjat fizet —
A jötevő tagok sorába tartozik
aki évente legalább 10 koroná-
távai járul az egyesület céljai-
hoz. — **Alapító** tagként szere-
pel az, aki egyszerre (vagy
részletekben 2 éven belül) leg-
alább 200 koronát adoz a ma-
gasztos célra. — **Disztag** címre
illeti meg azt, aki legalább 1000
K összeget adományoz a sajtó-
alap javára.

Központi iroda:

Budapest,

Ferenclék-tér 7. V. lépcs. I. em.

?? ? ??

Üzletben már legközelebb kapható
lesz a törvényhozás által már jóváhagyott

**„Új polgári
perrendtartás
kézikönyve“**

tetszetős zsebkönyv alakban, tartós, díszes
vászonkötésben, körülbelül 500 oldalnyi
terjedelemmel, melyhez **dr. Török Sándor**
budapesti ügyvéd kimerítő és könnyen
érfető magyarázatot írt.

A könyv bolti ára **8 korona**. Előfizetők, a pénz előleges beküldése esetén, **6 korona 40 fillérért** kapják.

Ezt a törvénykönyvet, amelynek meg-
szerzése minden polgárnak egyaránt érde-
kében áll, különösen kereskedők, ipari váll-
alatok, ügyvedek, pénzüretek, törvény-
hatóságok stb. fogják haszonnal forgatni.

Pesti Péter

könyvnyomdája.

„PFAFF“

varrógép villanyerőre!!!

Legelő és legartósabb a világon. Öröklécut
3 fillért fogyaszt óriási munkaképesség mel-
lett. Többet dolgozik, mint 10 más fajta
varrógép. Bizonyított dolog és ami fő,
minden társaság nélkül.

Ajánlja

**zajtalan és
könnyűjárású**

Singer-Central-Bostoni kar-
kahnájis-balkaros varrógé-
peit házi s ipari célokra.

Sérvkötők, gummiárus, műsze-
rek, különlegességek, szemüve-
gek és hőmérők

nagy választékban.

Rivaltaja törvényörök felállítását és
avattást, fűző- és zseborák, ékszer-
ek, valamint mindenemő tárgyak javít-
ását, továbbá

házi villanycsengők

felállítását és javítását.

Fali-, álló-, inga-, omega- és
ütözseborák nagy raktára.

Nagy raktárt tart arany- és ezüst-
művek, ékszer-ek, ércszokorák: és

ezüst dísztárgyakból
melyek iparszerűen igen alátma-
nak. Ugraszint

üveg- és porcellánárak
nagyraktára.

Műhímezés és applikáció mun-
kákat ingyen tanítom.

Videki megrendelések gyor-
san és pontosan teljesítettnek

Pontos és szolid kiszolgálás.

Spekonya Lajos

PLATTA ANTAL UTODA

órák, ékszerész és mechanikus
Jászberény,

a Jászkerületi Néphank épületében.